

Pengene

Det var ramadan, og Adham gikk til et bakeri for å kjøpe brød rett før tiden for å bryte fasten var inne. Det var lang kø utenfor bakeriet. Da tiden nærmet seg for å bryte fasten, ble de som stod og ventet i køen, urolige. Bakeren ble ganske forvirret av det hele, men han ga brød til den som stod først i køen, og tok imot penger under store anstrengelser. Da det ble Adhams tur, var bakeren blitt veldig sliten, for han hadde stått på og solgt mange brød. Det gikk litt i surr for ham når han både skulle gi ut varen og ta imot penger. Derfor klarte han ved en feiltakelse å gi for mye penger tilbake til Adham. Forbauset nølte Adham, og så så han undrende på ansiktet til bakeren. Bakeren spurte: «Er det noe som er feil, gutt?» Adham sa: «Neil!» Han tok pengene og skyndte seg hjem.

Da han satte seg til bords med sin familie for å bryte fasten, var han plaget i sitt indre og trist. Og da han gikk og la seg, ble han enda mer plaget og bekymret. Han begynte å klandre seg selv og hans samvittighet sa til ham: «Hvorfor gjorde du det? Hvorfor tok du penger som ikke var dine?» Adham tenkte å fortelle det som hadde hendt, til sin mor. Men han la bort den tanken, for han tenkte at da ville hans mor bli veldig sint og kjefte på ham.

Den natten hadde Adham mareritt, og morgenen etter da han våknet, følte han seg verre. Adham rev av en side fra kalenderen som hang på veggen, der så han at det stod profetens ﷺ ord: «Fromheten er god moral, mens synden er det som gnager i ditt hjerte, og du liker ikke at folk får vite om det.»

«أَلْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ»

Adhams ansikt ble rødt av skam. Han følte det som om Guds sendebud stod der og sa disse ordene spesielt til ham. Adham visste hva han måtte gjøre. Han gikk tilbake med det samme og leverte pengene som ikke tilhørte ham, og sa unnskyld til bakeren.

